

relsen naturligvis foretage de høringer af lærerforsamling eller fagligt udvalg, som institutbestyrelsen skulle foretage. Lærerforsamlinger og faglige udvalg forbliver nemlig på institutniveau for at sikre så direkte og fyldig repræsentation for sagkundskaben som muligt.

Endelig kan det i statuten bestemmes, at centralinstitutbestyrelsen træder i fakultetsrådets sted som rekursinstans for institutbestyrelsernes beslutninger, jfr. § 68, stk. 3. Centralinstitutbestyrelsens afgørelser i klagesager kan herefter ikke påklages videre inden for institutionen, men rektor udøver naturligvis legalitetskontrol på sædvanlig måde. De beslutninger, som centralinstitutbestyrelsen træffer i første instans, kan derimod indklages for fakultetsrådet.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt at etablere centralinstitutter på områder, hvor der er både fakultets- og fagråd. På områder uden fakultetsråd, men med fagråd, kan det derimod godt være hensigtsmæssigt. I så fald indgår centralinstitutbestyrelsen som et styrelsesled mellem fagråd og institutter.

Til § 71.

Efter gældende styrelseslovs § 14 skal der for hvert hovedområde nedsættes et centralt studienævn, og der kan nedsættes fagstudienævn for hver faggruppe, fag, linier eller dele af fag. Kompetencefordeling mellem de to lag studienævn er ikke klar, men meningen synes at være, at centralstudienævnet skal behandle generelle regler om studieordningen, mens fagstudienævnene skal udfylde og administrere disse. Desuden er centralstudienævnene klageinstans for fagstudienævnene i en række sager.

Som nævnt i Almindelige bemærkninger er afskaffelsen af de centrale studienævn, der i en række tilfælde ikke har fungeret godt, et af lovforslagets hovedtræk. Dette hindrer imidlertid ikke, at der kan være behov for studienævn i flere niveauer. Det kan således være tilfældet, hvor der er stor valgfrihed mellem en række fag, der indgår i en fælles uddannelse som ved Danmarks tekniske højskole og ved cand. mag. og cand. scient.-uddannelserne, eller hvor en uddannelse er delt i en basisuddannelse og overbygningsuddannelser, evt. delt i flere lag. I sådanne situationer kan det være praktisk at have studienævn for både et bredere og et snævrere område. Forholdet mellem de forskellige arter af studienævn er imidlertid ikke over- og underordningsforhold. Bortset fra de tilfælde, hvor et studienævn hører under konsistorium, fastsættes afgrænsningen mellem de enkelte

nævn og fakultets- eller fagråd inden for de af konsistorium fastsatte rammer, og disse afgør ligledes eventuelle konflikter.

Til § 72.

Hidtil er deltidslærerne ved valg af lærerrepræsentanter til studienævn indgået i fælles valggruppe med de heltidsansatte lærere.

De har altså både været stemmeberettigede og valgbare. Dette har i visse tilfælde ført til, at deltidslærerne har haft helt afgørende indflydelse i studienævnene. Det er ikke hensigtsmæssigt. Det foreslås derfor, at der gøres en sondring mellem de tilfælde, hvor en væsentlig del af undervisningen inden for vedkommende studienævns område varetages af deltidsansatte lærere, og andre tilfælde. I den første situation er det rimeligt, at deltidslærerne repræsenteres i studienævnet. De bør derfor udgøre en særlig valggruppe, hvis repræsentation dog aldrig kan overstige de heltidsansatte læreres. I den anden situation tillægges der de deltidsansatte lærere stemmeret, men kun de heltidsansatte lærere er valgbare.

Som situationen er ved de fleste institutioner, er der sjældent tvivl om, hvornår en væsentlig del af undervisningen varetages af deltidslærere. Men naturligvis kan der opstå tvivl, og det foreslås derfor, at konsistorium skal afgøre, om en væsentlig del af undervisningen inden for et studienævns område varetages af deltidslærere, således at disse skal udgøre en selvstændig valggruppe. Konsistorium skal tillige afgøre, hvor stor en brøkdelen, indtil 2/5, af den samlede lærergruppe i studienævnet deltidslærerne skal udgøre.

Til § 74.

Det er efter forslaget institutterne, der modtager bevillingerne fra fakultets- og fagrådenes budget- og forretningsudvalg, og det er også institutterne, der skal være ansvarlige for, at den fornødne undervisning leveres, herunder at det nødvendige antal undervisningsassistenter og hjælpelærere ansættes. Der vil således ikke som hidtil kunne ydes bevillinger til undervisningen direkte til studienævn uden om institutterne, men der vil naturligvis i praksis kunne etableres et nært samarbejde herom mellem institutter og studienævn, bl. a. derved, at studienævnenes ønsker om undervisning bliver et af de væsentligste grundlag for institutternes budgettering.

Når der i stk. 2 tales om, at studienævnet træffer beslutning om *retningslinier* for undervisningens tilrettelæggelse m. v., hænger det sammen med, at selve det udførende arbejde med f. eks. timeplaner,